

Fra: Kaj Sparle Christensen [mailto:KASC@ALM.AU.DK]
Sendt: 1. oktober 2010 15:57
Til: Folketingets Oplysning
Emne: VS: Regionsrådets beslutning om at ophæve paragraf 2 aftale for almen praksis
Prioritet: Høj

Kære Folketing

Jeg har sendt nedenstående kommentar til Region Midt.
Er det den udvikling vi ønsker og stiltiende billiger?

Med venlig hilsen
Kaj Sparle Christensen

Kaj Sparle Christensen
Praktiserende læge, PhD

Forskningsenheden for Almen Praksis (Onsdag-Fredag)
Institut for Folkesundhed, Aarhus Universitet
Bartholins Allé 2
8000 Århus C
E: kasc@alm.au.dk
T: +45 89426031
M: +45 22174325
F: +45 86124788

Lægerne Vennelystparken (Mandag-Tirsdag)
Almen Praksis ved Universitetet
Høegh Guldbergs Gade 6A
8000 Århus C
T: +45 89423255
F: +45 86156642

H: <http://person.au.dk/kasc@alm>

Fra: Kaj Sparle Christensen
Sendt: 30. september 2010 21:33
Til: kontakt@regionmidtjylland.dk
Emne: Regionsrådets beslutning om at ophæve paragraf 2 aftale for almen praksis
Prioritet: Høj

Kære Regionsråd

Ophævelsen af samtaleydsels i Region Midt kalder på en reaktion. Mig bekendt har beslutningsgrundlaget ikke været til høring i de faglige miljøer og jeg er svært bekymret for konsekvenserne af jeres beslutning i går.

Med samtaleydsels bliver den praktiserende læge honoreret for en halv times konsultation (svarende til tre ti minutters konsultationer). Samtaleydsels har eksisteret siden 1995. Formålet med ydsels er at stimulere den praktiserende læge til at behandle stress, krisereaktioner, lettere angst og depression gennem kortvarige samtaleforløb. I løbet af 1 år tager cirka 3 procent af patienterne i almen praksis imod en eller flere samtaler. Aktuelt tilbyder knap 30% af de

praktiserende læger kognitiv terapi, en samtaleform der er dokumenteret effektiv efter selv få behandlinger. Opsigelsen af aftalen er et brud med LEON princippet, at al behandling skal foregå på laveste effektive omkostningsniveau. Med opsigelsen af aftalen sker der en radikal forringelse af patienternes mulighed for en lige adgang til hurtig og kvalificeret hjælp på hele psykiatri området.

De sandsynlige udfald af opsigelsen af samtaleydselen er for mig at se følgende:

- 1) Ingen besparelse på udgifterne til almen praksis. Der er rigeligt med andet arbejde i almen praksis. Praktiserende læger går næppe hjem ½ time tidligere blot fordi samtaleydselen fjernes.
- 2) Svage patienter lades i stikken. Patienter som ikke har råd til at betale for behandling hos psykolog eller psykiater har intet uvisiteret tilbud længere.
- 3) Flere patienter medicineres unødigt med nervemedicin. Mindre tid til psykologisk behandling må nødvendigvis medføre øget medicinering med tilsvarende bivirkninger.
- 4) Flere patienter henvises til psykolog eller psykiater. Flere henvisninger medfører længere ventelister, unødigt lang sygemelding af patienterne og øgede udgifter til den langt dyrere specialiserede behandling.
- 5) Patienter med lette psykiske lidelser vil komme til at fylde op hos psykologerne og spærre vejen for dem, som har størst behov for hjælp.
- 6) Praktiserende læger demoraliseres i forhold til andre initiativer på psykiatriområdet, fx projekter omkring arbejdsfastholdelse, brug af kliniske vejledninger og efteruddannelse i kognitiv terapi.

Summa summarum er der med opsigelsen af samtaleydselen i almen praksis udsigt til øget forskelsbehandling, dårligere behandling, og stigning i de samlede udgifter på social- og sundhedsområdet.

Hvis beslutningen er tænkt som et oplæg til de kommende overenskomstforhandlinger med PLO, synes jeg det er synd for patienterne.

Med venlig hilsen

Kaj Sparle Christensen
Praktiserende læge, seniorforsker, ph.d.